

9 d'Octubre en pau

L'Ajuntament de València tracta d'evitar incidents

D Samuel BOSCH

es del 1979, és a dir, des del moment en què començà a regir València una corporació municipal elegida democràticament, la celebració del 9 d'Octubre ha estat, a la ciutat, un autèntic festival d'agresions contra l'alcalde socialista i els regidors d'esquerra.

Els fets són coneguts de tots. Aquell primer any, la senyera que llavors tenia

com a pròpia el Consell pre-autonòmic lluí a al balcó de l'ajuntament. Fou cremada, en un incident que mai no s'aclarí. El foc s'estengué a la senyera municipal i a la d'Espanya que hi havia al costat. Davant d'això, la força militar present se'n retirà. El fet provocà una curiosa reacció del llavors capità general, Milans del Bosch, el qual digué que ja sabia que l'incendi de la bandera d'Espanya havia estat casual, perquè, si no, els soldats presents a la plaça tenien ordres donades de reaccionar. Del que era capaç Milans del Bosch, tots en tinguérem bona notícia poc més d'un any després. No cal dir que era adorat pels autors i els promotors d'aquells incidents.

Aquell mateix 1979, l'alcalde de València i alguns dels qui l'acompanyaven

1983. El governador Burriel i diversos regidors, darrere la protecció policial

en la «processó cívica» foren agredits físicament. Fou el començament d'una petita tradició per a l'anticatalanisme feixista local. Cada 9 d'Octubre, en presència de forts contingents de la policia, l'espectacle s'ha repetit fins a la nau-sea.

El que havia estat una apacible i minoritària celebració municipal, durant el franquisme, fou aprofitat pels enyoradors del vell règim en un festival de la violència.

Un intent de solució

Enguany, el PSOE, majoritari a l'ajuntament, ha decidit enviar la rèplica de la senyera municipal —ara de la «Comunitat»—, entorn de la qual es fa la commemoració, a Alacant, per tal de sumar-se a la celebració organitzada

Lluís López

Malgrat la policia, els insults contra les autoritats democràtiques i minaven l'acte

per la Generalitat. El transport es farà en un automòbil especial, a fi que, d'acord amb el protocol, pugui fer el viatge en posició vertical, o quasi vertical. Durà escorta militar.

Allunyar de la ciutat el «símbol» és una maniobra certament hàbil, perquè significa apartar-la dels nuclis blaveros més actius i combatius. D'altra banda, significa traspasar la responsabilitat, en bona mesura, de l'Ajuntament a la Generalitat.

Pot passar tot

L'habilitat, però, no és completa. La dreta no vol que li lleven l'excusa per a manifestar-se i ha demanat que la «processó cívica» se celebri de vesprada, quan la bandera torne d'Alacant.

A l'hora de tancar aquesta edició d'EL TEMPS, encara no s'ha celebrat el 9 d'Octubre. No és possible saber, per tant, si el truc de l'alcalde Pérez Casado ha funcionat o no.

El llenguatge de *Las Provincias*, diari animador d'aquests embolics, dona lloc a esperar qualsevol cosa. «En retornar (la bandera) a la plaça de l'Ajuntament (és a dir, del País Valencià), els valencians podrem donar-li l'acollida respectuosa i entusiasta que mereix.»

Amb una miqüeta menys d'entusiasme potser tot aniria més llis, no cal dir-ho.

El 9 d'Octubre té ja una crònica negra, com la trama que hi ha darrere, i que hauria d'acabar per sempre.